

مفهوم‌شناسی «اراده» در روان‌شناسی و تناظریابی آن در منابع اسلامی

ghandizadeh.majid@gmail.com

مجید قندی‌زاده / کارشناس ارشد مؤسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی

محمد رضا جهانگیرزاده / استادیار روان‌شناسی عمومی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

jahangirzademr@gmail.com

ORCID: orcid.org/0000-0003-4274-3745

دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۱۶ - پذیرش: ۱۴۰۱/۰۵/۱۳

 <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

چکیده

قدمت مفهوم «اراده» در متون فلسفی و دینی را می‌توان قریب پانصد سال قبل از میلاد مسیح دانست، لیکن ورود این مفهوم به دنیای روان‌شناسی نوین، با تغییر و تحولاتی روبه‌رو گردید. از این‌رو پژوهش حاضر با هدف «مفهوم‌شناسی اراده در گستره دانش روان‌شناسی و تناظریابی آن در منابع اسلامی» شکل گرفت. بدین منظور، در گام اول، «اراده» در روان‌شناسی و مفاهیم متناظر با آن در منابع اسلامی با استفاده از روش معناشناسی زبانی مفهوم‌شناسی شد و در گام دوم، میزان مطابقت این مفاهیم با «اراده» در منابع اسلامی با استفاده از روش «توصیفی» زمینه‌یابی و بررسی گردید. نتایج یافته‌های پژوهش نشان داد: حوزه معنایی «اراده» در لغت و روان‌شناسی با مؤلفه‌هایی همچون «توانایی روانی»، کشش هشیارانه، توانمندی رفتاری، تصمیم‌گیری، مهار خود و رفتار هوشمند» مشخص می‌شود. مفاهیم متناظر با حوزه معنایی «اراده» در لغت و روان‌شناسی، واژگانی از جمله «اراده، طلب، اختیار، رغبت، میل، شوق، شهوة، محبه، وُد، تمّنی، انتخاب، مشیت، عزم، صبر، حزم، صریمه، قصد، تحری، نیت، إمعه، المتنزه، الهوى، الاصرار، نکث، إهمال، جزم، هم، ابتلاء، قضاء، قدرت، عطفه و تصمیم» در منابع اسلامی شناسایی شد. نتایج پژوهش در گام دوم نشان داد: مفاهیم «وُد، حزم، امعه، المتنزه، نکث، اهمال، قضاء، قدرت، عطفه و تصمیم» با میزان شاخص روایی محتوای (CVI) ۰/۶۲۵، ۰/۶۲۵، ۰/۷۵، ۰/۶۲۵، ۰/۵، ۰/۵، ۰/۵ و ۰/۷۵ حذف و ۲۲ مفهوم دیگر از قربت مطلوب با اراده در منابع اسلامی برخوردارند.

کلیدواژه‌ها: اراده، مفهوم‌شناسی، روان‌شناسی، منابع اسلامی.

مقدمه

«اراده» از جمله مفاهیمی است که قدمت دیرینه‌ای در متون فلسفی و دینی دارد، تا جایی که می‌توان ریشه آن را - دست کم - در پانصد سال قبل از میلاد مسیح جست وجو کرد (موسی خمینی، ۱۳۶۲، ص ۶). این مفهوم در قالب اشعار، قصاید و داستان‌های حماسی از قبیل اسلام مطرح بوده است (بوعمران، ۱۳۸۲، ص ۱۶).

وجود اراده در انسان، بدیهی است و نیاز به اثبات ندارد؛ زیرا هر کس در درون خود، آن را با علم حضوری که خطان‌پذیر است، می‌یابد (طوسی، ۱۳۵۸، ص ۱۰۴؛ معتبرلی، ۱۴۲۲، ص ۲۹۲؛ صدرالمتألهین، ۱۴۲۸، ج ۶ ص ۲۸۵). چون شناخت ماهیت اراده مسئله‌ای غامض است، اختلاف نظرهای زیادی در ارائه تعریف آن صورت گرفته است، تا جایی که صدرالمتألهین می‌گوید: با اینکه «اراده» نزد عقل واضح و روشن است و با امور دیگر مشتبه نمی‌شود، اما تعبیری که بتواند تمامی حقیقت آن را دربر گیرد، ممکن نیست و کار مشکلی است (صدرالمتألهین، ۱۴۲۸، ج ۴، ص ۱۱۳).

ورود مفهوم «اراده» به دنیای روان‌شناسی نوین با تغییر و تحولاتی رو به رو شد. گرچه کنشگرایانی نظیر ولیام جیمز به طرح موضوع اراده در میان مباحث خود پرداختند، اما از سوی دیگر، فروید که رویکرد «روان‌تحلیلگری» را بنا نهاد، رفتارهای انسان را نشست‌گرفته از اراده نمی‌دانست. بر همین اساس، وی مفهوم «سائق» را جایگزین «اراده» کرد (مارشال ریو، ۱۳۸۶، ص ۲۸) و باور داشت که بیشتر رفتارهای انسان به جای آنکه تحت تأثیر اهداف کنونی وی باشند، توسط گذشته تعیین می‌شوند (فیست و همکاران، ۱۳۹۵، ص ۹۳). اسکنیر نیز که از رفتارگرایان رادیکال بود، به اتهام «غیرعلمی بودن»، موضوع اراده را رد کرد (میشل و آیدوک، ۲۰۰۴، ص ۹۹). وی معتقد بود: رفتار انسان از عمل ارادی ناشی نمی‌شود، بلکه مانند هر پدیده قابل مشاهده‌ای به صورت قانونمند تعیین می‌گردد (فیست و همکاران، ۱۳۹۵، ص ۶۷۴).

رولو می‌معتقد است: توجه فروید به مسئله «غیریزه» و تبیین رفتارهای انسان بر اساس آرزوها و سائق‌ها منجر به تضعیف اراده و قدرت تصمیم‌گیری و کم‌بها شدن حس مسئولیت فردی شد (می، ۱۳۹۵، ص ۲۳۲ و ۲۳۳). وی معتقد است: در دهه‌های اخیر، گرایش به جبرگرایی همه‌گیر شده است تا انسان مجاب شود که موضوعی درمانده و از کار افتاده است (همان، ص ۲۳۵).

علاوه بر می، روان‌شناسان دیگری (نظیر آدلر، اریک فروم، موری، مزلو و کلی) از «اراده» سخن به میان آوردند (امیری، ۱۳۹۶، ص ۱۳۶). همان‌گونه که مشاهده می‌شود، بحث از «اراده» ابتدا در میان مباحث فلسفی ظهرور و رشد داشته، اما بعد از تأسیس روان‌شناسی در سال ۱۸۷۹م، پژوهش‌های گسترده‌ای درباره «اراده» و مفاهیم هم‌افق با آن در روان‌شناسی صورت گرفته است؛ مفاهیم نوظهوری همچون «خودکنترلی» (ویر، ۲۰۱۲؛ مایکل، شودا و پیک، ۱۹۸۸)؛ «خودتنظیمی» (واس و بامیستر، ۲۰۰۴؛ گایلوت و همکاران،

۳۰۰۷؛ پیروز و چنی، ۲۰۰۴)، «خودکارآمدی» (بندورا، ۱۹۹۱؛ میزو، ۲۰۰۴)، «خودمدیریتی» (کانفر و کارولی، ۱۹۷۲)، «خودآموزشی» (مایکن بام، ۱۹۸۵) و «خوددستوری» (بنابو و تیرونل، ۲۰۰۱) – که عمدتاً در رویکرد «شناختی» مطرح شده‌اند – هریک به نحوی در پی تبیین مفهوم «اراده» بوده‌اند، اما هیچ‌یک به صورت مستقیم به الگوپردازی اراده نپرداخته‌اند.

سخن از اراده در میان منابع اسلامی نیز به‌وفور یافت می‌شود، لیکن نه به صورت دلالت مطابقی، بلکه به صورت دلالت مطابقی و تضمینی. برای مثال، خداوند متعال در قرآن کریم منشأ عمل انسان را «شاکله» او معرفی می‌کند (اسراء: ۸۴) و از سوی دیگر تغییر سرنوشت افراد را در گرو خواست و اراده آنها می‌داند (رعد: ۱۱). این نشان می‌دهد که انسان با اراده خود شاکله‌اش را می‌سازد و شاکله نیز مبنای شکل‌گیری رفتارهای اختیاری انسان می‌شود.

همچنین خداوند متعلق اراده انسان را برای رسیدن به کمال مشخص کرده است: اراده آخرت (آل عمران: ۱۴۵)، اراده اصلاح امور (نساء: ۳۵)، اراده پاکدامنی (نور: ۳۳)، اراده وجه الله (انعام: ۵۲)، اراده عزت (فاطر: ۱۰)، اراده یادآوری نعمات الهی (فرقان: ۶۲).

از سوی دیگر خداوند متعال اراده بعضی از امور را از طرف انسان، ناپسند می‌داند. برای مثال، اراده خاموش کردن نور خداوند در روی زمین (توبه: ۳۲)، اراده نیرنگ به پیامبر و خیانت به او (انبیاء: ۷۰)، اراده رویگردانی از یاد خدا (نجم: ۲۹)، اراده پیروی از شهوت (نساء: ۲۷)، اراده گمراهی مؤمنان و انحراف آنها از مسیر حق (نساء: ۴۴)، اراده تحریف کلام خدا (فتح: ۱۵)، اراده ظلم و کجروی (حج: ۲۵)، اراده فرار از جنگ (احزاب: ۱۳)، و اراده حلول غصب پروردگار (طه: ۸۶) از مواردی است که می‌توان به عنوان مصاديقی از اراده ناپسند در قرآن کریم ذکر کرد.

در منابع اسلامی می‌توان عواملی را شناسایی کرد که سبب شکل‌گیری اراده می‌شود. امیرمؤمنان علی^{علیه السلام} درخصوص رابطه علم و اراده می‌فرمایند: «اراده و تصمیم بستگی به اندازه اندیشه دارد». ایشان در روایتی دیگر می‌فرمایند: «قصد راست و اراده جازم، با خوشگذرانی و عیش و نوش و هوا و هوس جمع نمی‌شود» (نهج‌البلاغه، ۱۴۱۴ق، ص ۳۵۹).

این گسترده‌گی دیدگاه در باب مفهوم «اراده» و تغییر ماهیت آن در طول تاریخ شکل‌گیری روان‌شناسی علمی، پژوهشگر را بر آن داشت تا تغییر و تحولات رخ داده در باب مفهوم اراده در گسترده دانش روان‌شناسی را رصد کرده، شبهات‌ها و تقاوت‌های موجود در دیدگاه‌ها و رویکردهای مختلف روان‌شناسی را شناسایی کند.

از سوی دیگر برای مفهوم‌سازی و شناسایی مؤلفه‌های پیشایندی، فرایندی و پیامدی اراده براساس منابع اسلامی، لازم است مفاهیم متناظر با اراده در منابع اسلامی شناسایی شود تا توسط آنها در پژوهش‌های بعدی

اراده براساس منابع اسلامی الگوسازی گردد؛ زیرا نخستین مرحله در مفهومسازی و تعریف یک مفهوم، شناسایی واژگان ناظر به آن مفاهیم است. تا جایی که محقق جستجو کرده، تحقیقات گذشته به مفهومسازی اراده براساس منابع اسلامی نپرداخته‌اند، در حالی که به نظر می‌رسد منابع اسلامی بر مفهوم «اراده» در قالب واژه‌های همچون «عزم، همت، قدرت، رغبت، میل، هوی، طلب، اختیار، انتخاب و شهوت» که وجه مشترک آنها گرایش به انجام یا ترک کاری است، مدنظر قرار گرفته است.

همان‌گونه که گذشت، پیشینه تحقیقات درخصوص اراده حاکی از کمبود مجموعه‌ای از مفاهیم مشیر به اراده در منابع اسلامی است که ارتباط آن با اراده در اصطلاح روان‌شناسی تبیین شده و به تأیید کارشناسان رسیده باشد. این مجموعه از مفاهیم، زمینه را برای گردآوری داده‌های قرآنی و روایی در جهت تجزیه و تحلیل آنها درباره پژوهش‌های اسلامی مرتبط با اراده فراهم می‌کند. بنابراین سؤال اصلی این پژوهش آن است که اراده در روان‌شناسی چیست و چه مؤلفه‌های اساسی دارد؟ پس از آن، در منابع اسلامی چه تعداد مفاهیم مرتبط با اراده می‌توان استخراج کرد و این مفاهیم کدامند؟

روش پژوهش

در زمینه مفهوم‌شناسی «اراده» در روان‌شناسی و شناسایی و استخراج مفاهیم مشیر به آن براساس منابع اسلامی (قرآن و روایات)، از روش «معناشناسی زبانی» استفاده شد. در مطالعات واژگانی، یکی از نظریه‌های کارآمد نظریه «حوزه‌های معنایی» است (وندripas، ۲۰۰۸) که هدف آن رسیدن به درک عمیق‌تری از واژه‌ها و چگونگی ارتباط بین آنها با یکدیگر است (ولمن، ۱۹۷۲؛ شجاعی و همکاران، ۱۳۹۳، به نقل از: مختار عمر، ۱۳۸۵).

طبقیق این نظریه اشتراک در یک ویژگی می‌تواند عاملی برای طبقه‌بندی واژه‌ها در یک حوزه معنایی باشد. بر این اساس روابط معنایی بین واژه‌ها از نظر شمول معنایی، هم‌معنایی و تقابل معنایی با استفاده از اصول معناشناسی زبانی بررسی و در نتیجه، مفاهیم و واژه‌های مترادف، متضاد، عام و خاص، اصلی و فرعی، همگرا و واگرای تک‌کانونی و چند‌کانونی از همدیگر متمایز می‌شود (شجاعی و همکاران، ۱۳۹۳).

جامعه متئی پژوهش در بخش تشکیل حوزه معنایی اراده

در این بخش از تعاریف لغوی، اصطلاحی و الگوهای مفهومی «اراده» استفاده شد. جامعه متئی این پژوهش را متون کتب لغت انگلیسی، عربی و فارسی و کتاب‌ها و مقالات تخصصی روان‌شناسی انگلیسی‌زبان از سال ۱۹۲۰ تا ۲۰۲۲ تشکیل می‌دهند که به تعریف و نظریه‌پردازی در حوزه «اراده» پرداخته‌اند.

جامعه آماری پژوهش در بررسی روای محتوایی

در این بخش، از کارشناسان خبره که در حیطه فهم و استنباط منابع اسلامی و رشته «روان‌شناسی» آگاه و نسبتاً در یک سطح باشند، استفاده شد. بر همین اساس کارشناسان این پژوهش در تحصیلات حوزوی در سطح سوم یا چهارم مشغول به تحصیل یا فارغ‌التحصیل بودند و در تحصیلات دانشگاهی روان‌شناسی، مدرک تخصصی دکتری داشتند.

نمونه‌گیری

در این پژوهش، نمونه‌گیری در بخش جمع‌آوری داده، به صورت «غیرتصادفی و هدفمند» بود. از این‌رو برخی از تعاریف لغوی، اصطلاحی و نظریه‌های اراده به صورت هدفمند از میان کتاب‌ها و مقالات انتخاب و بررسی گردید. در بخش «بررسی روای محتوایی» براساس روش «نمونه‌گیری هدفمند»، هفت متخصص علوم انسانی و روان‌شناسی انتخاب شدند. ویژگی‌های جمعیت‌شناختی گروه نمونه در جدول (۱) نشان داده شده است.

جدول ۱: ویژگی‌های جمعیت‌شناختی گروه نمونه در بررسی روای محتوایی (n=۸)

درصد	تعداد	وضعیت	ویژگی
۱۰۰	۸	سطح چهار	سطح تحصیلات حوزوی
۱۰۰	۸	دکتری	سطح تحصیلات دانشگاهی
۶۲.۵	۵	استادیار	رتبه علمی
۳۷.۵	۳	پژوهشگر پایه ۲	

یافته‌ها

تشکیل حوزه معنایی «اراده»

در اولین گام برای مفهوم‌شناسی «اراده»، واحد تحلیل تشکیل شد. در این زمینه برای جمع‌آوری واژگان و مفاهیمی که از ویژگی‌های مرتبط با اراده حکایت دارند، از نظریه «حوزه معنایی» استفاده شد. بدین‌روی حوزه معنایی و مرزیندی ویژگی‌های مرتبط با اراده از طریق کتب لغت و مؤلفه‌های اراده در روان‌شناسی تشکیل گردید و پس از آن واژگان مرتبط با استفاده از اصول تبعی معناشناسی زبانی در روش حوزه‌های معنایی، از جمله هم‌معنایی، چندمعنایی، حوزه واژگانی و شمول معنایی جمع‌آوری شد.

حوزه معنایی «اراده» در لغت

پس از بررسی کتب لغت انگلیسی و فارسی درباره «Will» و «اراده» به بررسی حوزه معنایی این مفهوم پرداخته شد. جدول (۲) نتایج مربوط به واژگان و مفاهیم این حوزه را نشان می‌دهد.

جدول ۲: جوزه معنایی «اراده» در لغتnameها

لغتname	عبارت	معانی	مؤلفه‌ها و عناصر	جمع‌بندی	منبع
انگلیسی - فارسی	Will	۱. میل ۲. رغبة ۳. شوهة ۴. هوی ۵. عزم ۶. تصمیم ۷. اراده ۸. مشیة	۱. گرایش ۲. خواست ۳. اراده و تصمیم	معانی اصلی will و volition در زبان عربی، «اراده، رغبت، میل، شهوت، عزم، مشیت، تصمیم و هوی» است.	۱۳۷۹ ص ۱۱۱۹ و مکاران ۱۹۰۰، سلیمانی و البعلبکی ۱۳۷۹
	Volition	۱. طوعاً ۲. اختياراً ۳. عن رضى ۴. ارادى	۱. انجام کاری از روی اختیار و رضابت نفس ۲. فعل ارادی		
انگلیسی - فارسی	Will	۱. اراده ۲. خواست ۳. میل ۴. گرایش ۵. نیت ۶. خواست	۱. اراده و عزم ۲. میل ۳. گرایش ۴. نیت ۵. خواست	از مهم‌ترین معانی will و volition در لغتnameهای فارسی، «اراده، اختیار، خواست، میل، تمایل، نیت، مشیت، خواست و عزم» است.	۱۹۱۳ ص ۱۸۹۰ و همکاران ۱۹۰۰
	Volition	۱. اراده ۲. اختيار ۳. خواست	۱. اراده و عزم ۲. خواست		
انگلیسی - فارسی	اراده	۱. decision ۲. purpose ۳. resoluteness ۴. resolution ۵. resolve ۶. volition ۷. will ۸. willpower	۱. تصمیم ۲. قصد ۳. عزم، ثبات ۴. اراده ۵. خواست ۶. نیروی اراده، تصمیم جدی	از مجموع معانی به دست آمده از طریق ترجمه فارسی به انگلیسی و توضیحات لغتnameهای انگلیسی به انگلیسی واژه‌های ذیل به دست آمد:	۱۳۸۴ آریان پور
انگلیسی - انگلیسی	Will	1. the act, process, or experience of willing 2. Volition 3. mental powers manifested as wishing, choosing, desiring, or intending. 4. a disposition to act according to principles or ends. 5. the power of control over one's own actions or emotions.	۱. عمل به یک میل ۲. فرایند یک میل ۳. تجربه یک میل ۴. اراده و خواست ۵. قدرت ذهنی که خودش را به صورت آرزو کردن، انتخاب کردن، خواستن و قصد کردن نشان می‌دهد. ۶. تمایل به انجام یک کار بر اساس اهداف و اصول. ۷. قدرت تنزل بر اعمال یا احساسات خود.	سپس در گام دوم، برای یافتن معادل این اصطلاحات در زبان عربی، از لغتname المورد <i>الحاديث</i> (البعلبکی و البعلبکی، ۲۰۰۸) استفاده شد و نتایج در جدول ۳-۲ ذکر شد.	https://www.merriam-webster.com/dictionary/will

<p>https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/will_3</p>	<p>۱. قدرت ذهنی برای انجام کار ۲. آنچه قصد می‌شود. ۳. آنچه دوست دارد اتفاق بیفتد. ۴. توانایی کنترل افکار و اعمال خود به منظور دستیابی به خواستها. ۴. احساس عزم قوی برای انجام کاری.</p>	<p>1. to use the power of your mind to do something or to make something happen. 2. to intend or want something to happen. 3. the ability to control your thoughts and actions in order to achieve what you want to do; a feeling of strong determination to do something that you want to do.</p>	 <p>تصمیم بر انجام یک کار، ولو دشوار</p> <p>determination to do something that you have decided to do, even if this is difficult.</p>
--	---	--	--

مطابق جدول (۲) حوزه معنایی «اراده» در کتب لغت انگلیسی - عربی با مواردی از جمله: ۱. گرایش؛ ۲. نیت، خواست و اختیار؛ ۳. عزم، اراده و تصمیم؛ ۴. انجام کار از روی اختیار و رضایت نفس مشخص می‌شود. بر این اساس، حوزه واژگانی مربوط به اراده شامل میل، نیت، اختیار، عزم، اراده، تصمیم و اختیار است. در مرحله بعد، به منظور یافتن معادل عربی برای اصطلاحاتی از جمله *wishing*, *mental power*, *Experience*, *decided*, *determination*, *want*, *intending*, *desiring* معنایی اراده هستند، به لغتنامه *المورد الكبير* (العلبکي و العلبکي، ۲۰۰۸) مراجعه شد که نتایج آن در جدول (۳) ارائه شده است.

جدول ۳: معادل عربی کلیدواژه‌های «اراده» در لغتامه‌های انگلیسی

منبع	معانی به زبان عربی	واژه لاتین
البعليکي و البعليکي، ۲۰۰۸، ص ۲۲۰	اختار، مصطفی	Choosen
همان، ص ۳۳۴	رغبه، الشهوه، طلب، امنيه، يشاء	Desiring
همان، ص ۳۱۹	يقضى بحكم، واضح، محدد	Decided
همان، ص ۳۳۶	الفصل في نزاع، حكم، عزم، عقد النيه على امر، تصمييم، ثبات في العزم	determination
همان، ص ۴۱۷	تجربه، اختيار، يتعلم بالاختبار	Experience
همان، ص ۵۹۹	ينوى، يعتزم، يعني، يقصد، يريد	Intend
همان، ص ۷۱۷	قدرة عقلية، ذهنية، فكريه، روحيه	mental power
همان، ص ۱۳۲۷	يريد، يرغب فيه، يتطلّب، يميل، يشاء،	want
همان، ص ۱۳۵۹	تمن، رغبة، متقد بقدرته على تحقيق الأمنيات	wishing

مطابق جدول (۳) نیز مفاهیمی همچون، میل، رغبت، اختیار، طلب، شهوت، تمّنی، عزم، تصمیم، مشیه، نیه و قصد حوزه واژگانی اراده را تشکیل می‌دهند.

حوزه معنایی «اراده» در روان‌شناسی

برای دستیابی به مفهوم «اراده» در روان‌شناسی، تعاریف و نظریه‌های ضمئی و صريح و الگوهای علمی اراده تحلیل و بررسی گردید. بدین‌منظور واژه‌های «will»، «volition»، «voluntary» بهمنزله کلیدواژه در عناوین و چکیده مقالات و کتاب‌های نمایه شده در پایگاه‌های Scopus، Google scholar، PubMed، Science Direct و کتب تخصصی اصطلاح‌شناسی روان‌شناسی جست‌وجو گردید. نتایج بهدست‌آمده با دو ملاک ارتباط موضوعی با روان‌شناسی و در دسترس بودن، غربالگری گردید و سپس به صورت هدفمند از میان آنها، تعاریف «اراده» استخراج شد. از بررسی نظریه‌ها و تعاریف «اراده» در روان‌شناسی، واژگان و مفاهیم ذیل در حوزه معنایی اراده بهدست آمد که نتایج آن در جدول (۴) نشان داده شده است.

جدول ۴: حوزه معنایی «اراده» در روان‌شناسی

منبع	عناصر تعريف	مؤلفه	ابعاد
فرانک برونو، ۱۳۸۴، ص ۳۶؛ سعاتچی، ۱۳۹۳؛ کراس و میشل، ۱۰؛ بوتنه و آریلان، ۱۳۹۹، ص ۵۰۸؛ می، ۱۳۹۵، ص ۲۷۶	- استعداد ذهنی برای انتخاب آگاهانه - کترل تعمدی افکار - پیش‌بینی پیامد احتمالی - سازماندهی خود	توانایی روانی	بعد شناختی
کراس و میشل، ۱۰؛ مایکل، شودا و پیک، ۱۹۸۸	- تمایل انسان به اموری که در محدوده توانایی اوست. - کشش هشیارانه	میل و گرایش	بعد هیجانی

بعاد	مؤلفه	عناصر تعريف	منع
	مهار خود	- خوبشترداری - توانایی مهار تعمدی احساسات - مقاومت در برابر سوشه پاداش فوری	جمعی از نویسندها، ۱۳۹۱، ج. ۲، ص. ۱۰۳۵؛ ربر و همکاران، ۱۳۹۰، ص. ۱۸۲۴
رفتاری	توانمندی	- ظرفیت و توانایی انتخاب و تعیین رفتار - توانایی درونی و شخصی برای تعیین آزادانه - توان پایداری برای عمل کردن - توان مهار تعمدی کنش‌ها	
	تصمیم‌گیری	- تصمیم‌گیری برای انجام عملی خاص - تصمیم برای انجام یا ترک رفتار - تصمیم هشیارانه	جمعی از نویسندها، ۱۳۹۱، ج. ۲، ص. ۱۸۲۴؛ ساعتچی، ۱۳۹۳؛ ساسون، ۱۴۰۹؛ کراس و میشل، ۱۴۰۸؛ پیازه و روتبورک و همکاران، ۱۴۰۸؛ نقل از: نیمیک و همکاران، ۱۴۱۰
	رفتار هوشمند	- ارائه پاسخ پویا - به عهده گرفتن اعمال خاص به منظور مقاومت در تعقیب یک هدف یا فعالیت - رفتار هوشمندانه و هدفمند - رفتار بر اساس افکار اخلاقی	

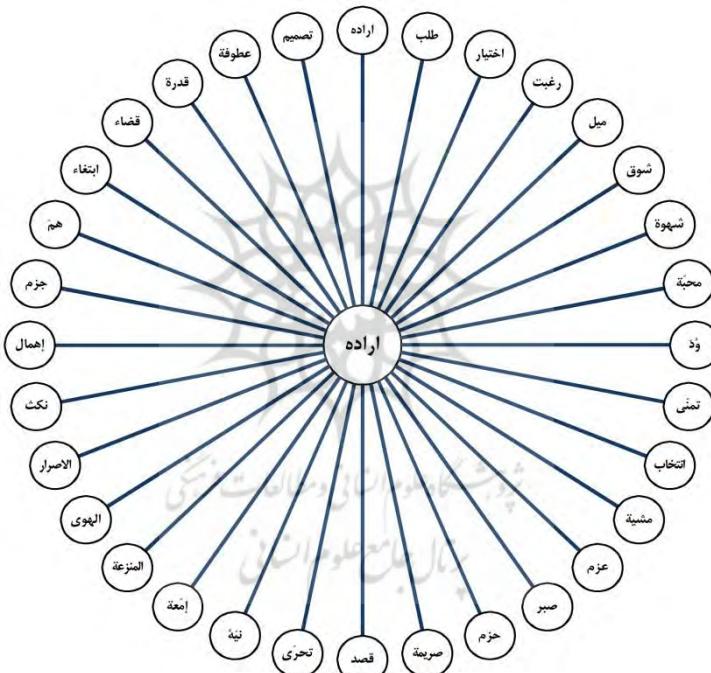
براساس جدول (۴) حوزه معنایی «اراده» در متون روان‌شناسی معاصر با این موارد مشخص می‌شود:

۱. توانایی روانی؛ که دارای دو بعد «مهار» و «سازماندهی» است. بُعد «پایش فکر» شامل مهار افکار غیرهدفمند و بعد «ساختار» شامل سازماندهی ساختار روانی انسان در جهت انجام رفتار هوشمند است.
۲. مهار خود؛ مؤلفه‌های این بعد از اراده شامل خوبشترداری، توانایی مهار تعمدی احساسات و مقاومت در برابر سوشه پاداش فوری است.
۳. میل و گرایش که شامل مؤلفه‌های گرایش به انجام اعمال در محدوده توانایی و کشن هشیارانه است. بنابراین اراده صرفاً در مرحله «شناخت» و «رفتار» نیست، بلکه در مرحله هیجانات و مهار آنها نیز مطرح است.
۴. بعد رفتاری که شامل توانمندی‌های رفتاری (نظیر توانایی انتخاب رفتار، توانایی تعیین آزادانه آن، توان پایداری و مقاومت در عمل انتخاب شده و توانایی مهار تعمدی کنش‌ها در پاسخ به محرك‌های پیرامون) است.
۵. رفتار فرد دارای اراده در مرحله تصمیم‌گیری و رفتار هوشمندانه نیز خود را در قالب مؤلفه‌های تصمیم برای انجام یا ترک یک رفتار و تصمیم در جهت انجام یک رفتار خاص و همچنین ارائه پاسخ پویا، به عهده گرفتن اعمال خاص به منظور مقاومت در تعقیب یک هدف و رفتار براساس افکار اخلاقی را دربر می‌گیرد.

بنابراین مشخص گردید که «اراده» در منابع روان‌شناسی یک مفهوم چندبعدی شامل ابعاد شناختی، هیجانی و رفتاری بوده که هر بُعد خود شامل چندین مؤلفه است. بر این اساس، مفاهیمی از جمله «اراده، عزم، میل، حزم، انتخاب، اختیار، طلب و قدرت» حوزه واژگانی «اراده» براساس مؤلفه‌های روان‌شناختی آن را تشکیل می‌دهند.

سرانجام از جمع میان حوزه معنای «اراده» در لغت و روان‌شناسی ۳۲ مفهوم (اراده، طلب، اختیار، رغبت، میل، شوق، شهوه، محبّة، وُدْ تمنی، انتخاب، مشیت، عزم، صیر، حزم، صریمه، قصد، تحری، نیت، إِعْمَه، المِنْزَعَه، الْهُوَى، الاصرار، نکت، إهمال، جزم، هم، ابتعاء، قضاء، قدرت، عطوفه و تصمیم) بهمنزله مفاهیم اولیه مشیر به اراده در منابع اسلامی، شناسایی، شد که در شکل (۱) نمایش داده شده است.

شکل ۱: مفاهیم مرتبه با حوزه «اراده» در منابع اسلامی



بررسی روایی - محتوایی ۳۲ مفهوم مشیر به اراده

در این گام روابی ۳۲ مفهوم مشیر به اراده براساس منابع اسلامی سنجیده شد. برای این منظور، نمونه‌برگی تهییه شد و از هفت کارشناس درخواست گردید براساس (۱) حوزه معنایی «اراده» در کتب لغت، و (۲) حوزه معنایی «اراده» براساس تعاریف و مؤلفه‌های روان‌شناختی آن، با اختصاص عدد از ۱. «غیرمرتبط» تا ۴. «کاملاً مرتبط» قربات این واژگان را با اراده در منابع اسلامی معین نمایند و اگر غیر از واژه‌های ذکرشده واژه دیگری را مناسب می‌دانند، با ذکر اولویت معرفی نمایند. میزان CVI محاسبه شده برای هر مفهوم در جدول (۵) آمده است.

جدول ۵: روابی محتوای مفاهیم مشیر به اراده در منابع اسلامی

وضعیت	CVI	کارشناس مخالف		کارشناس موافق		مفهوم	ردیف
		گزینه ۱	گزینه ۲	گزینه ۳	گزینه ۴		
تأیید	۱	-	-	-	۸	اراده	۱
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۵	۲	طلب	۲
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۲	۵	اختیار	۳
تأیید	۱	-	-	۱	۷	رغبت	۴
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	-	۷	میل	۵
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۱	۶	سوق	۶
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۴	۳	شهوه	۷
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۵	۲	محبّه	۸
رد	.۰۶۲۵	۱	۲	۴	۱	وُد	۹
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۵	۲	تمنی	۱۰
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۳	۴	انتخاب	۱۱
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۳	۴	مشیه	۱۲
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۱	۶	عزم	۱۳
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۳	۴	صبر	۱۴
رد	.۰۶۲۵	۱	۲	۲	۳	حزم	۱۵
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۴	۳	صریمه	۱۶
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	-	۷	قصد	۱۷
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۲	۵	تحری	۱۸
تأیید	۱	-	-	۵	۳	نیه	۱۹
رد	.۰۶۲۵	-	۳	۴	۱	إِمَاعَة	۲۰
رد	.۰۷۵	-	۲	۲	۴	المنزعه	۲۱
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۳	۴	الهوى	۲۲
تأیید	۱	-	-	۴	۴	الاصرار	۲۳
رد	.۰۶۲۵	۲	۱	۳	۲	نكث	۲۴
رد	.۰۵	۲	۲	۲	۲	إهمال	۲۵
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۲	۵	جزم	۲۶
تأیید	.۰۸۷۵	۱	-	۳	۴	هم	۲۷
تأیید	.۰۸۷۵	-	۱	۳	۴	ابتعاء	۲۸
رد	.۰۵	۲	۲	۲	۲	قضاء	۲۹
رد	.۰۶۲۵	۲	۱	۱	۴	قدرة	۳۰
رد	.۰۵	۲	۳	۳	۱	عطوفه	۳۱
رد	.۰۷۵	-	۲	۱	۵	تصمیم	۳۲

پُخت و نتیجہ گیری

اولین سؤال این پژوهش، مفهوم‌شناسی و تحلیل مؤلفه‌های اراده در روان‌شناسی بود. تشکیل حوزه معنای اراده در روان‌شناسی نشان می‌دهد این سازه از سه بعد شناختی، هیجانی و رفتاری تشکیل شده است.

بعد شناختی شامل مؤلفه «توانایی روانی» است که خود شامل چهار زیرمؤلفه «استعداد ذهنی برای انتخاب آگاهانه»، «مهر تعمدی افکار»، «پیش‌بینی پیامد احتمالی» و «سازماندهی خود» است. دو میان بُعد اراده در روان‌شناسی، بُعد «هیجانی» است. بر این اساس، اراده صرفاً شناخت نیست، بلکه در حوزه عواطف و هیجانات نیز بروز می‌کند. این هیجانات قالب کشش هشیارانه به اموری است که در محدوده توانمندی فرد قرار دارد.

در نهایت، «رفتار» و «عمل» نیز از مؤلفه‌های اساسی اراده است. اراده یک پدیده انتزاعی نیست که فقط در آندیشه و گفت‌وگوهای انسان وجود داشته باشد، بلکه فرایندی رفتاری نیز هست که خود را در چهار بُعد «توانمندی‌های رفتاری»، «تصمیم‌گیری»، «رفتار هوشمندانه» و «مهر خود» نشان می‌دهد. با توجه به حوزه‌های معنایی فوق از تعاریف روان‌شناختی می‌توان «اراده» را اینگونه تعریف کرد:

«اراده توانایی روانی انتخاب آگاهانه است که با پیش‌بینی پیامدهای احتمالی و پایش افکار، به امیال و گرایش‌های خودهوشمندانه جهت می‌دهد و آنها را مهر می‌کند و با تصمیم هشیارانه در جهت انجام یا ترک یک رفتار، یک هدف یا فعالیت را تعقیب کرده، براساس آن رفتار می‌کند».

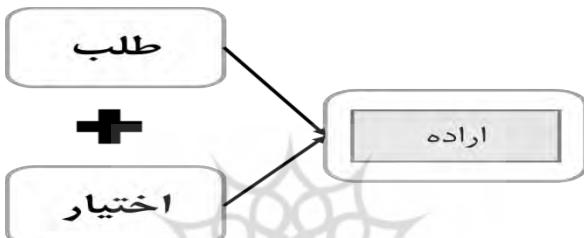
دومین هدف این پژوهش «شناسایی مفاهیم مشیر به اراده در منابع اسلامی» بود. همان‌گونه که در یافته‌ها گذشت، با تشکیل حوزه معنایی «اراده» در لغت و روان‌شناسی، و شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های آن، ۳۲ مفهوم منتظر اراده در منابع اسلامی شناسایی شد. در پایان، نتایج نظرات کارشناسان درباره میزان قربات مفاهیم گردآوری شده با اراده در منابع اسلامی، ۱۰ مفهوم حذف شد و ۲۲ مفهوم (اراده، طلب، اختیار، رغبت، میل، شوق، شهوت، محبه، تمدنی، انتخاب، مشیت، عزم، صبر، صریمه، قصد، تحری، نیت، الهوی، الاصرار، جزم، هم، و ابتناء) باقی ماند.

آنچه از مفاهیم مشیر به اراده استخراج می‌شود آن است که با توجه به تعاریف ارائه شده، «اراده» از دو جزء

تشکیل شده است (فیومی، ۱۴۱۴ق، ص ۲۴۵): جزء اول آن «طلب» به معنای تلاش فعالانه برای یافتن چیزی یا رسیدن به چیزی است، و جزء دیگر آن نیز «اختیار» به معنای انتخاب چیزی است بعد از آنکه توجه و قصد فرد به آن تعلق گرفته باشد.

از سوی دیگر، براساس تعریف ارائه شده از مفهوم «مشیت» روشن می‌شود که «اراده» و «مشیت» به یک معنا هستند (جوهری، ۱۳۷۶ق، ج ۲، ص ۴۷۸؛ فیروزآبادی، ۱۴۱۵ق، ج ۱، ص ۴۱۰). از این رو واژه «اراده» بیانگر واژه «مشیت» نیز هست. بنابراین «اراده» از دو مؤلفه فرایندی «طلب» و «اختیار» تشکیل شده است که می‌توان آن را در شکل (۲) مشاهده کرد.

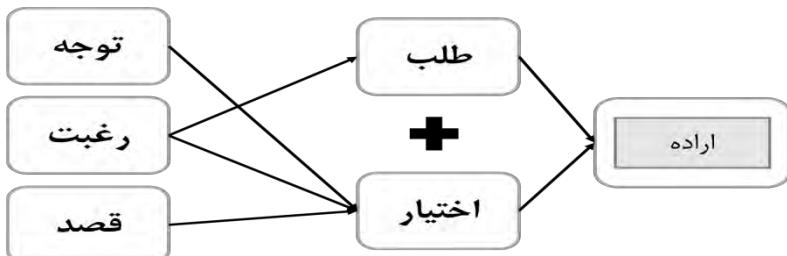
شکل ۲: تحلیل اراده براساس دو مؤلفه «طلب» و «اختیار»



از تحلیل واژه «طلب» روشن می‌شود که امری بسیط است به معنای تلاش زیاد (الطلب: محاولة وجدان الشيء) در جهت یافتن امری، چه مادی و چه معنوی: «الطلب: الفحص عن وجود الشيء، عيناً كان أو معنى» (فرابیدی، ۱۴۰۹ق، ج ۷، ص ۴۳۰؛ صاحبین عباد، ۱۴۱۴ق، ج ۹، ص ۱۷۹؛ راغب اصفهانی، ۱۳۷۴ق، ص ۵۲۲). اما واژه «اختیار» خود مرکب و دربرگیرنده توجه، رغبت و قصد است (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۳، ص ۱۷۶؛ ج ۹، ص ۲۲۸).

از سوی دیگر یکی از معنایی «رغبت» طلب الشيء است (ابن‌فارس، ۱۴۰۴ق، ج ۲، ص ۴۱۵). بنابراین رغبت ماحصل روابط ذکر شده بین مفاهیم «اراده»، «توجه»، «رغبت»، «قصد»، «طلب» و «اختیار» را در شکل (۳) می‌توان مشاهده کرد.

شکل ۳: روابط بین مفاهیم «اراده»، «توجه»، «رغبت»، «قصد»، «طلب» و «اختیار»



با توجه به آنکه «رغبت» به معنای میل اکید است (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۴، ص ۱۷۶) و اختلاف بین میل، رغبت و شوق، در شدت و ضعف است (همان، ص ۱۶۷)، بنابراین مفاهیم «میل»، «شوق» و «رغبت» را در یک راستا در نظر می‌گیریم.

«شهوت» نیز میل به چیزهایی است که برای انسان لذت‌بخش بوده، موافق طبع وی باشد (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۴، ص ۱۷۶). بنابراین همچون میل که می‌تواند منجر به اراده شود، شهوت نیز می‌تواند سبب رغبت، اختیار و در نهایت، اراده شود.

مفاهیم «محبت» و «وُدّ» نیز به معنای میل است و در همان دسته‌بندی قرار می‌گیرد (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۲، ص ۱۵۲؛ ابن‌فارس، ۱۴۰۴ق، ج ۶ ص ۷۶). مفهوم «انتخاب» به معنای «اختیار» است و ذیل آن قرار می‌گیرد (طربی، ۱۳۷۵، ج ۲، ص ۱۶۹). مفهوم «مشیت» (جوهری، ۱۳۷۶ق، ج ۱، ص ۵۸، ابن‌منظور، ۱۴۱۴ق، ج ۱، ص ۱۰۳) و «عزم» (جوهری، ۱۳۷۶ق، ج ۵، ص ۱۹۸۵) نیز به معنای «اراده» است و تحت همان مفهوم دسته‌بندی می‌شود.

مفهوم «صبر» به معنای امساك است (راغب اصفهانی، ۱۳۷۴، ص ۱۴۷۴)؛ یعنی گاهی «میل» به «رغبت» تبدیل می‌شود و به دنبال آن «اختیار» و «طلب» ایجاد می‌گردد؛ اما از سوی دیگر یک میل دیگر می‌تواند رغبتی دیگر ایجاد کند. از این‌رو علت «اختیار» و «طلب» دیگری شده، در نتیجه اراده دیگری تولید می‌کند و این دو با یکدیگر تراحم کرده، قبلی را کنار می‌زنند. بنابراین «صبر» تحقق پیدا می‌کند. از این‌رو می‌توان گفت: «صبر» نیز نوعی اراده است، لیکن در مقام تراحم با اراده دیگر، که سبب شده اراده قبلی به فعل تبدیل نشود و مانع عملی شدن آن گردیده است.

مفهوم «حزم» نوعی امر شناختی است که به اراده جهت می‌دهد (طربی، ۱۳۷۵، ج ۶ ص ۱۳۹)؛ یعنی در مسیر تبدیل میل و رغبت به اراده، یکی از امور شناختی مداخله‌گر است که می‌تواند به امیال جهت دهد. بنابراین نقش واسط بین میل و اراده را ایفا می‌کند.

مفهوم «صریمه» و «هم» (ابن‌منظور، ۱۴۱۴ق، ج ۱۲، ص ۵۲۰؛ مرتضی زیدی، ۱۴۱۴ق، ج ۱۷، ص ۷۶۴) مترادف «عزم» است (راغب اصفهانی، ۱۳۷۴، ص ۴۸۳) و به معنای دقیق‌تر، تفاوت آن با اراده و عزم در آن است که صاحب همت به مقدمات فعلی که قصد انجام آن را کرده، وارد شده است (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۱۱، ص ۳۱۲).

همچنین «اصرار» نیز به معنای «عزم» است (ابن‌فارس، ۱۴۰۴ق، ج ۱۱، ص ۲۸۲). بنابراین با «اراده» و «عزم» در یک حوزه مفهومی قرار می‌گیرند. مفهوم «تحری» (ابن‌منظور، ۱۴۱۴ق، ج ۱۴، ص ۱۷۳ و ۱۷۴) و «قصد» و «نیت» نیز هر دو در یک حوزه مفهومی قرار می‌گیرند (فراهیدی، ۱۴۰۹ق، ج ۸، ص ۳۹۴) و خود عامل شکل‌گیری اختیار و در نتیجه اراده هستند.

مفهوم «هوی» اشاره به شهوتی دارد که انسان را به سمت امور پست سوق می‌دهد (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۱۱، ص ۳۰۰). ازین رو در حوزه مفهومی «شهوت» و «میل» قرار می‌گیرد.

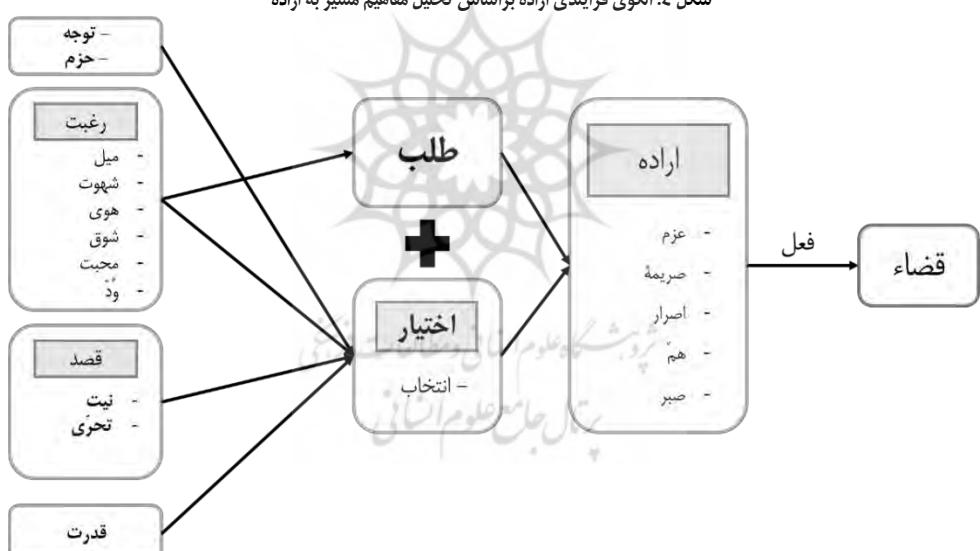
مفهوم «امّهه» و «نکث» از معنای متضاد با «اراده» استخراج شده است و به افرادی اشاره دارد که اراد خود را نقض می‌کنند و هر بار بر یک نظر و یک عقیده ظاهر می‌شوند (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۹، ص ۳۱۵).

مفهوم «قضاء» اشاره به آن چیزی دارد که بعد از اراده صورت می‌گیرد و در حقیقت به تحقق فعلی آن اشاره دارد؛ یعنی اراده تحقق پیدا می‌کند و قضا صورت می‌گیرد (مصطفوی، ۱۴۳۰ق، ج ۹، ص ۳۱۵).

مفهوم «قدرت» نیز اشاره به قوهای دارد که سبب می‌شود فرد بتواند چیزی را اختیار کند. بنابراین در فرض وجود قدرت، اراده مطرح می‌شود و اگر قدرت نباشد، ارادهای وجود ندارد (همان، ص ۲۲۸).

براساس آنچه از مفاهیم مشیر به اراده استخراج می‌شود، می‌توان الگوی ذیل را بهمنزله الگوی فرایندی اراده براساس مفاهیم مشیر به اراده استخراج کرد:

شکل ۷: الگوی فرایندی اراده براساس تحلیل مفاهیم مشیر به اراده



براساس نتایج این پژوهش و شناسایی مفاهیم ناظر به «اراده» و همچنین دستیابی به الگوی فرایندی اراده براساس این مفاهیم، پیشنهاد می‌شود: محققان در تحقیقات بعدی با گردآوری مستندات اسلامی در حوزه مفاهیم شناسایی شده، مؤلفه‌های اراده را استخراج کنند و به الگوبرداری اراده براساس منابع اسلامی پردازنند و الگوی به دست آمده را با الگوی متخذ در این پژوهش مقایسه کنند.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر این بود که شناسایی مفاهیم مشیر به اراده در منابع اسلامی، براساس وزگان و مفاهیم مرتبط با حوزه معنایی اراده در روان‌شناسی انجام شد.

منابع

نهج‌البلاغه، ۱۴۱۴ق، تصحیح صبحی صالح، قم، هجرت.

ابن فارس، احمدبن زکریا، ۱۴۰۴ق، معجم مقاييس اللغا، تصحیح عبدالسلام محمد هارون، قم، مکتب الاعلام الاسلامي.

ابن منظور، محمدين مکرم، ۱۴۱۴ق، لسان العرب، ج سوم، بيروت، دارصادر.

آربان بور کاشانی، منوچهر، ۱۳۸۴، فرهنگ همه‌ها پيشرو آريان بور: فارسي - انگلسي، تهران، جهان رايانيه.

اميري، ليلا، ۱۳۹۶، پيش‌بيني علام اختلال اضطراب فراگير براساس نيري اراده، صبر و عدم تحمل بالاتكليف با واسطه‌گری و پيرگي‌های شخصيت، پيان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی باليني، شيراز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شيراز.

برونو، فرانک، ۱۳۸۴، فرهنگ توصيفي روانشناسی، ترجمه فرزانه طاهری و مهشید ياسائی، تهران، ناهيد.

البعليکي، منير و منير رمزى البعلوي، ۲۰۰۸، المورد الحديث: قاموس الكلبي - عربي حدیث، بيروت، دارالعلم للملايين.

بوعمران، ۱۳۸۲، مسئله اختیار در تفکر اسلامی و پاسخ معتبرله به آن، ترجمه اسماعیل سعادت، تهران، هرمس.

بوثره، ماري و روبين آرديلا، ۱۳۹۹، فلسفه روانشناسی و نقدان، ترجمه محمدجواد زارعان و همکاران، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

جمعي از نويسندگان، ۱۳۹۱، فرهنگ توصيفي انجمن روانشناسی آمريكا APA، تهران، ارس.

جوهري، اسماعيل بن حماد، ۱۳۷۶، الصحاح، تصحیح احمد عبد الغفور عطار، بيروت، دارالعلم للملايين.

حق‌شناس، على محمد و همکاران، ۱۳۹۵، فرهنگ معاصر هزاره، تهران، فرهنگ معاصر.

راغب اصفهاني، حسين بن محمد، ۱۳۷۴، مفردات الفاظ قرآن، ج دوم، تهران، مرتضوي.

ربير، آرتور اس و همکاران، ۱۳۹۰، فرهنگ روانشناسی توصيفي، ترجمه يوسف كريمي، تهران، رشد.

ساعتچي، محمود، ۱۳۹۳، فرهنگ روانشناسی، تهران، معين.

شجاعي، محمدصادق و همکاران، ۱۳۹۳، «كاربرد نظریه حوزه‌های معنایی در مطالعات واژگانی ساختار شخصیت بر پایه منابع اسلامی»، مطالعات اسلام و روانشناسی، سال هشتم، ش ۱۵، ص ۳۸۷.

صاحبین عباد، اسماعيل، ۱۴۱۴ق، المحيط في اللغة، بيروت، عالم الكتب.

صدرالمتألهين، ۱۴۲۸ق، الحكمۃ المتعالیۃ فی الاسفار الاربعة، ج دوم، قم، طليعه نور.

طربی، فخرالدین، ۱۳۷۵، مجمع البحرين، تصحیح احمد حسیني اشکوری، ج سوم، تهران، مرتضوي.

طوسی، محمدين حسن، ۱۳۵۸، تمہید الاصول، ترجمه عبدالحسین مشکوحة‌الدین، تهران، انجمن حکمت و فلسفه.

فتحی آشتیانی، على و همکاران، ۱۳۹۵، آزمون‌های روان‌ساخته، تهران، بعثت.

فراهيدي، خليل بن احمد، ۱۴۰۹ق، كتاب العين، ج دوم، قم، هجرت.

فيروزآبادي، محمدين يعقوب، ۱۴۱۵ق، القاموس المحيط، بيروت، دارالكتب العلميه.

فيست، جس و همکاران، ۱۳۹۵، نظریه‌های شخصیت، ترجمه یحیی سیدمحمدی، ویراست هشتم، تهران، روان.

فيومي، احمدبن محمد، ۱۴۱۴ق، مصبح المنير، ج دوم، قم، هجرت.

مارشال ريو، جان، ۱۳۸۷، انگلیش و هیجان، ترجمه یحیی سیدمحمدی، تهران، ویرايش.

مرتضی زیدی، محمدين محمد، ۱۴۱۴ق، تاج العروس من جواهر القاموس، تصحیح على شیری، بيروت، دارالفکر.

مصطفوفی، حسن، ۱۴۳۰ق، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، ج سوم، بيروت، دارالكتب العلميه.

معتلی، عبدالجبار، ۱۴۲۲ق، شرح الاصول الخمسه، تحقیق احمدبن حسین ابی‌هاشم، بيروت، دار احیاء التراث العربي.

موسوي خميني، روح الله، ۱۳۶۲، طلب و اراده، ترجمه احمد فهري، تهران، علمی و فرهنگی.

مي، رولو، ۱۳۹۵، عشق و اراده، ترجمه سپیده حبيب، تهران، دانش.

- Bandura, A., 1991, "Social cognitive theory of self-regulation", *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, N. 50, p. 248–287.
- Bénabou Roland and Tirole Jean, 2001, "Willpower and Personal Rules", *Journal of Political Economy*, V. 112(4), p. 848-886.
- Gailliot, M. T., Baumeister, R. F., DeWall, C. N., Maner, J. K., Plant, E. A., Tice, D. M., et al, 2007, "Self-control relies on glucose as a limited energy source: Willpower is more than a metaphor", *Journal of Personality and Social Psychology*, N. 92, p. 325–336.
- Kanfer, F. H., & Karoly, P., 1972, "Self-control: A behavioristic excursion into the lion's den", *Behavior Therapy*, N. 3, p. 398-416.
- Kross, E., & Mischel, W., 2010, "From stimulus control to self-control: Toward an integrative understanding of the processes underlying willpower", in R. R. Hassin, K. N. Ochsner, & Y. Trope (Eds.), *Self control in society, mind, and brain*, Oxford University Press.
- Meichenbaum, D., 1985, *Stress Inoculation Training*, New York, Pergamon Press.
- Mezo, P. G. and E. M. Heiby, 2004, "A Comparison of Four Measures of Self-Control Skills", *Cognitive Therapy*, V. 6, N. 2.
- Mischel, W., Shoda, Y., & Peake, P. K., 1988, "The nature of adolescent competencies predicted by preschool delay of gratification", *Journal of Personality and Social Psychology*, N. 54, p. 687–696.
- Mischel, W., & Ayduk, O., 2004, "Willpower in a cognitive-affective processing system: The dynamics of delay of gratification", In: R. F. Baumeister & K. D. Vohs (Eds.), *Handbook of self-regulation: Research, theory, and applications*, (pp. 99–129), The Guilford Press.
- Niemiec, C. P., Ryan, R. M., & Deci, E. L., 2010, "Self-determination theory and the relation of autonomy to self-regulatory processes and personality development", in R. H. Hoyle (Ed.), *Handbook of personality and self-regulation*, Wiley-Blackwell.
- Pierce, W. D., & Cheney, C. D., 2004, *Behavior Analysis & Learning*, 3rd Ed, Mahway, New Jersey, Lawrence Erlbaum Associates.
- Sasson, R., 2009, *Willpower and Self-Discipline*, Copyright from www.successconsciousness.com.
- Vohs, K. D., & Baumeister, R. F., 2004, "Understanding selfregulation", in R. F. Baumeister & K. D. Vohs (Eds.), *Handbook of self-regulation: Research, theory, and applications*, New York, NY, Guilford.
- Weir, Kirsten, 2012, *What You Need to Know about Willpower: The Psychological Science of Self-Control*, Copyright © American Psychological Association.
- Wertenbroch Klaus, Vosgerau Joachim and Bruyneel Sabrina, 2008, "Free Will, Temptation, and Self-Control: We must believe in free will, we have no choice", *Journal of Consumer Psychology*, <https://doi.org/10.1016/j.jcps.2007.10.006>.
- www.merriam-webster.com/dictionary
- www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/american_english
- www.ldoceonline.com/dictionary